

zaaknummer 2013 T 968

Advies van 22 augustus 2014

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. M. Jeltjes, advocaat te Amsterdam,

tegen:

wijlen **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tot 5 april 1975 lid van de Nederlandse Provincie van de Orde
Minderbroeders Kapucijnen.

1. De procedure

1.1. Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 2 augustus 2013. Op 30 september 2013 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift met bijlagen ingekomen van [naam], provinciale overste van de Nederlandse Kapucijnen.

1.2. Op 10 december 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden. Klager is verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Jeltjes. Namens de Orde is verschenen [provinciale overste].

1.3. Na de zitting is klager in de gelegenheid gesteld nadere stukken in te dienen. Op 10 juni 2014 is een e-mail ontvangen van mr. Jeltjes met als bijlage een verklaring van de zus van klager. Namens de Orde is hierop gereageerd bij brief van 23 juli 2014.

2. De klacht

2.1. Klager is geboren in [land]. Aangeklaagde was daar priester en arts. Klager bezocht met zijn familie in de periode tussen 1968 en 1973 aangeklaagde in het [ziekenhuis] in [plaats]. Vanaf 1 mei 1973 werd klager, samen met zijn oudere zus, aan aangeklaagde toevertrouwd op grond van voogdij door de Stichting [naam] in [plaats]. Zij verhuisden toen naar Nederland.

In de periode tussen 1968 en 1973, derhalve in [land], heeft aangeklaagde klager een paar keer per week gedwongen om zijn geslachtsdelen te betasten, te wassen en aangeklaagde oraal te bevredigen. In de periode tussen 1973 en 1977, derhalve toen klager en aangeklaagde in Nederland woonden, dwong aangeklaagde klager tot orale seks. Dit gebeurde minimaal eens per maand.

2.2. Klager is zijn jeugd ontnomen. Klager heeft het misbruik jarenlang ontkend en heeft alles onderdrukt. Aangeklaagde drukte overal een stempel op. Het leven van klager is door het misbruik verwoest. Klager voelt zich mislukt door het jarenlange misbruik en meent dat al het negatieve in zijn leven is veroorzaakt door aangeklaagde.

2.3. Klager wil erkenning van hetgeen hem is aangedaan. Hij wil met zijn klacht bijdragen aan het voorkomen van misbruik binnen de Kerk. Klager wenst aanspraak te maken op een financiële compensatie.

3. De reactie

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De provinciale overste heeft in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor seksueel misbruik door aangeklaagde. Hij kan het door klager gestelde dan ook bevestigen noch ontkennen.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. De onderbouwing van hetgeen in het klaagschrift is gesteld, kan enkel worden gevonden in de eigen verklaring van klager. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie echter uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. Gelet daarop is klager, naar aanleiding van zijn aanbod daartoe ter zitting, in de gelegenheid gesteld zijn klacht nader te onderbouwen. Daartoe heeft klager een verklaring van zijn zus, [naam], in het geding gebracht. Uit die verklaring valt af te leiden dat de zus van klager aangeklaagde heeft gekend. Ook kan uit de verklaring worden afgeleid dat zij zich gedragingen van aangeklaagde herinnert waarvan zij stelt dat zij die als kind normaal vond maar waarvan ze thans weet dat die niet gebruikelijk zijn. Uit de verklaring blijkt niet welke gedragingen van aangeklaagde daarmee worden bedoeld. In ieder geval is in de verklaring niets gesteld over de handelingen of soortgelijke handelingen als die welke tussen

aangeklaagde en klager zouden hebben plaatsgevonden. Er zijn in de verklaring geen aanwijzingen te vinden voor het door klager gestelde misbruik. De zus van klager heeft op dat punt niets verklaard dat de klacht kan onderbouwen.

4.5. Slotsom is dan ook dat de verklaring van klager in samenhang bezien met die van zijn zus onvoldoende zijn om tot een gegrondverklaring van de klacht te kunnen komen. Nu voor het overige geen feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen die de verklaring van klager kunnen ondersteunen, moet de Klachtencommissie vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs kan worden gevonden.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Nederlandse Provincie van de Orde Minderbroeders Kapucijnen de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 22 augustus 2014 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, drs. L. Erftemeyer en mr. P.A. Schaafsma, leden, bijgestaan door mr. M.J.C. van Leeuwen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.